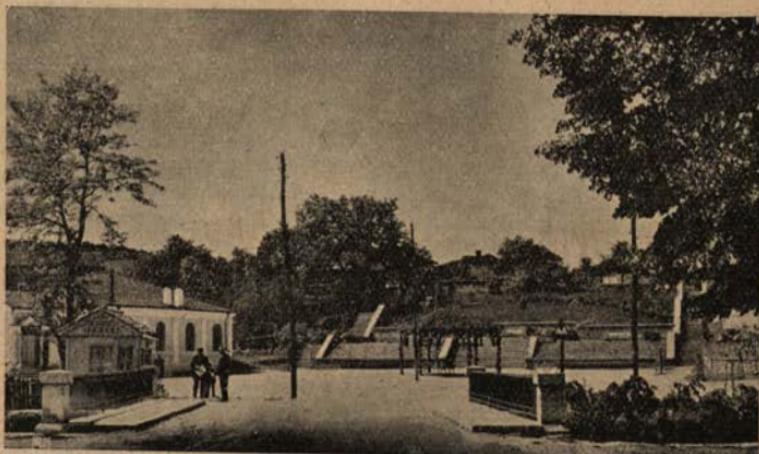

не съмъ виждалъ нищо по вълшебно отъ Юмрукъ-чалъ. Да, никъде другаде, освенъ тука, не можеше да не се роди поетътъ-бунтовникъ, гордъ и великъ, както е този връхъ. Тука сякашъ небето е по-близу до човѣка, а слънцето — по-голѣмо. По тѣзи мѣста можешъ само да бродишъ и да мечтаешъ. Нѣкакви простори се откриватъ за волния духъ, който може да лети надъ тѣхъ и да крои неосѫществими планове.

Площадътъ въ Калоферъ.

Въ тѣзи кѫщурки, по тѣзи улички, край тази рѣка е протекълъ въ недалечно минало животътъ на едно рѣдко по своя героизъмъ поколѣние, което даде голѣми жертви презъ Освободителната война. Още личатъ опустошенията отъ войната въ 1877/78 г. Много дворове сѫ празни, разградени и потънали въ бурени. Где сѫ кѫщите? — Огънь е миналъ надъ тѣхъ, лизналъ ги е съ своите пламъци и ги е изпепелилъ.*.) Где сѫ тѣхните обитатели? Едни сѫ забѣгнали, за да се

*.) Презъ Руско-турската война Калоферъ изгорѣ до основи. Оцѣлѣха само църквите, които служеха за конюшни на турската войска.